

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

95. Pisces: Cotus: Maffæus stylo historico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

VULPES PISCANS.

Expressa ex Olo.

Descriptio XCI.

Omnes in vnam vulpem fraudes natura videtur congestisse. Nihil tam varium, solers, subdolum, versatile, fraudulentum: vna est in pelagis septentrionalibus, ut in cæteris, sic in piscando, ingenio protus admirabili. Obambulat igitur in ripa fluminis, & si quando pisciculorum, maxime verò cancerorum subijit desiderium, caudam villis, ferisque oblitam molliter demittit in flumen; hanc summis aquis instar retis innatantem, canceri prædam, credo opportunam, rati, mordicus apperunt, sed illa summa celeritate caudam retrahit, & inhaerentem cancerum ictu affligit ad terram, mox læta pabulatur.

BOS VNICORNIS.

Ex Cæsaris lib. 6. de bello Gallico.

Descriptio XCII.

EST bos cerui figura, cuius à media fronte inter aures vnum cornu existit excelsius, magisque directum his, quæ nobis nota sunt cornibus: ab eius summo sicut palmæ ramique latè diffunduntur. Eadem est fœminæ marisque natura, eadem forma magnitudoque cornuum.

ALCES, IBIDEM.

Descriptio XCIII.

Sunt quæ appellantur Alces. Harum est consimilis capris figura, & varietas pellium: sed magnitudine paulò antecedunt, murilæque sunt cornibus: & crura sine nodis articulisque habent: neque quietis causa procubunt; neque si afflicte casu conciderunt, erigere sese aut subleuare possunt. His sunt arbores procubilibus; ad eas

se applicant, atque ita paulum modò acclinate quietem capiunt, quarum ex vestigijs cum est animaduertum à venatoribus, quò se recipere consueverunt, omnes eo loco, aut à radicibus subruunt, aut abscindunt arbores, tantum ut summa species earum stantium relinquatur. Huc cum se consuetudine acclinauerint, infirmas arbores pondere affligunt, atque vna ipsæ concidunt.

VRI, IBIDEM.

Descriptio LXXXIV.

VRI sunt magnitudine paulò infra elephantos, specie & colore & figura tauri: magna vis est eorum, & magna velocitas neque homini, neque feræ, quam conpexerunt, parcunt; hos studiose foueis captos interficiunt. Hoc se labore durant adulescentes, atque hoc genere venationis exercent, & qui plurimos ex his interfecerunt, relatis in publicum cornibus, quæ sint testimonio, magnam ferunt laudem. Sed aduocere ad homines, & mansuescere, ne paruuli quidem excepti possunt. Amplitudo cornuum & figura, & species, multum à nostrorum bouum cornibus differt. Hæc studiose conquisita, ab labris argento circumcludunt, atque in amplissimis epulis pro poculis vntur.

PISCES.

CETVS.

Maffæus, Stylo historico.

Descriptio XCV.

PER eosdem ferè menses nouum, & multiplex aliud in mari miraculum exitit. Classis nauium nouem Duce Georgio Britto, dum ex Lusitania Indiam petit, rostrata celsio, Rhoterici Vasæi Pereria, in medio cursu repente veluti fæno equus adducto, ita substitit, magno cum æquæ sonitu, ac motu, qualis, vbi in vada, & syrtes incurritur, edi consuevit: eo ipso terrore percussæ nauæ, demissa vtrinque bolide, profundum sine dubio mare comperiunt. Cum inflatis

vento velis hæretur nauigium, nihilominus, despiciendi causa, quod esset nox, admotis ad marginem luminibus, implexam aluceo ingentem belluam vident: carinæ centum & quinque dextrantium longitudine applicuerat corpus, cauda gubernaculum illigarat: alis immanibus latera ad summum vsque cingebat, quas iam in alas per imprudentiam nonnulli manus iniecerant. Ad spectaculum adeo terrum, ingenti videlicet horrore nauæ, militesque perfusi; vt verò dolij magnitudine vasto hiatus nouissimè caput extulit, metu exanimati penè omnes, infernum profecto monstrum diuinitus immisum credere, ad viua tot noxiorum corpora glutienda.

Pauci, quibus in tanto discrimine mens, animusque constiterat, consultandi gratia in vnam partem secedunt. Erant, qui contis & iaculis, balistisque depellendum suaderent cetum: alij contra nil magis tali tempore vitandum aiebant, ne tantæ molis animal vulneribus irritatum, concussu ipso, & agitatione violenta nauem euerteret: in summa inopia consilij, cum nihil explicaretur, & maior in singula momenta terror instaret, suppliciter, ac demissè pacem, & veniam Dei, & cælestium exposcere, atque ad vota, precesque confugere placitum est. Neque ea irrita fuerit. Sacerdos cum liateo, & stola, & signo crucis, in medium prodijt. Ab eo sacris carminibus, & exorcismis delinira bellua. (mirum dictu) nulla cuiusquam noxa, relicto nauigio, cum è porteatosis narium fistulis ingentem reflasset aquæ vim, sese admodum placido lapsa in mare demisit.

B A L E N A

Tinemuthana.

Expressa ex Olæo magno.

Descriptio XCVI.

Belluam molis ingentis in arenam Tinemuthanam æstus proiecit, quam dum ego describo, fabulam te audire putes, rem tamen veram narro.

Balena est longitudinis vlnarum triginta, vel si maior, nonaginta pedum, latera quasi magnæ vrbs propugnacula triginta costarum

ordines obuallant, quarum vnaquæque ad viginti fermè pedes excurrit; sesquipedali pariter ambitu collecta. Duas circumquaque pinas arrigit, quindecim pedum, tantæ immanitatis, vt vna decem bubus deportanda satis esse possit. Tres illi ventres hiant, imo vasti specus, & voragine, in quibus edendi inexplabilis cupiditas, & æterna penè fames regnat, cauda bifurcata, & serrata in latitudinem septem vlnarum diffusa panditur.

Monstruosa omnia, sed nihil capite monstruosius, diceris in eo tanquam in arce immanis belluæ diritatem consēdisse. Eius longitudo vsque ad rictum septem vlnarum; eadem mensura linguæ fuit: oculorum intervallo quindecim cubitos collegerunt. Oculi foli, & nares tanto corpori valde impares, & quales bubus esse solent, rictus instar inferni barathi, sex vlnarum longitudine, ad clades animantium multiplices, & mundi funera panditur, maiore aliquanto spatio, maxillæ horribiles excurrunt, quæ ingentium arborum moles adæquant. Non vnum pisci guttur, sed triginta varijs quasi cuniculis, & meatibus cõcisa, quorum quinque prægrandia ad voracitatem simul, & terrorem, composita. Dentium vicem habent lamina corneæ, etiam pilis, quod miretis, obstita, quibus ferale palatum riget, veluti plumbo, ferroq; cataphractum: ad summum duæ in capite cataractæ, quibus immentos aquarum vortices eieciat. Tetra omnino bellua, qua nihil immanius vnquam, aut visum est, aut creditum: ea cum mortua in litus appulisset, magna ex parte discerpta, centum fermè ingentia plaustra luis reliquijs impleuit.

Addenda hic Balenarum & Orçarum pugna, ex Plinio l. 9. c. 6.

B A L E N A R V M E T O R C A R V M

pugna.

Ex Plinij lib. 9. cap. 5.

Descriptio XCVII.

Hoc scire Orcas, infestam his belluam, & cuius imago nulla representatione exprimi possit, alia quàm carnis immensæ dentibus

Bbb ; bus